

**[Arbejdsministeren]**

grupper, der er ansat i virksomheder uden overskudsdeling. Regeringen indbyder Folketingets partier til en positiv drøftelse af en sådan ordning med henblik på fremsættelse af lovforslag herom.

Regeringen ønsker med reformen at fremlægge forslag, der bliver et gennembrud for overskudsdelingsideen – med bevarelsen af et frit valg for den enkelte virksomhed. Overskudsdelingsudvalget pegede i sin redegørelse på, at eksisterende overskudsdelingsordninger er groet frem på virksomhederne som en mangfoldighed af typer tilpasset den enkelte virksomheds forhold. Regeringen vil med denne lovpakke bidrage til at øge mangfoldigheden – give arbejdsgiverne og lønmodtagerne en håndsrekning, så de kan vælge netop den overskudsdelingsform, der passer bedst til den pågældende virksomhedstype.

De forslag, regeringen fremsætter, er et tilbud om overskudsdeling til fremtidens erhvervsliv. Det er regeringens opfattelse, at de modeller, vi her lægger frem, kombineret med de ordninger, virksomhederne og de ansatte selv finder frem til, vil gøre overskudsdeling til en selvfølgelig del af 90ernes erhvervsliv. Vi lægger nu op til at fjerne forhindringer og give kraftige incitamenter til indførelse af overskudsdeling i virksomhederne. Det vil herefter være virksomhedernes og de ansattes ansvar at bruge denne lovgivning til gavn for medarbejderne, virksomhederne, beskæftigelsen og det danske samfund.

Hermed anbefaler jeg lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

**Arbejdsministeren (Henning Dyremose):**

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om ferie. (Kontant overskudsdeling).*  
(Lovforslag nr. L 174).

Som led i regeringens overskudsdelingsreform indgår en række forslag, der skal fjerne forhindringer for indførelse af overskudsdeling.

I redegørelsen om overskudsdeling fra juni 1986 er redegjort for, at der i nogle tilfælde efter gældende ret skal betales feriegodtgørelse af kontante overskudsandele. Reglen er administrativt besværlig for virksomhederne, bl.a. fordi ferielovens optjeningsår og ferieår er forskudt og sjældent sammenfaldende med

virksomhedernes regnskabsår. Hertil kommer, at virksomhederne, der selv fastsætter de kontante overskudsandele, kan fratække feriegodtgørelsen i overskudsandelene og udbetale dem på et senere tidspunkt, når ferien skal afholdes. Det er en besværlig og kunstig procedure, der ikke vil gøre lønmodtagerens overskudsandele større, men virksomhedernes administration vanskeligere.

Regeringen foreslår derfor, at virksomheder kan fritages for at betale feriegodtgørelse af kontante overskudsandele efter godkendelse af Direktoratet for Arbejdstilsynet. Det er en betingelse, at overskudsdelingsordningen er forhandlet med lønmodtagerne på den pågældende virksomhed.

Idet jeg i øvrigt henviser til mine bemærkninger ved fremsættelsen af forslag til lov om fremme af overskudsdeling, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

**Arbejdsministeren (Henning Dyremose):**

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Kontant overskudsdeling).*  
(Lovforslag nr. L 175).

Som led i regeringens overskudsdelingsreform indgår en række forslag, der skal fjerne hindringer for indførelse af overskudsdeling. Det foreslås at ændre funktionærlovens § 17 A, således at arbejdsgiveren ikke er forpligtet til at udbetale forholdsmæssige overskudsandele til fratrådte funktionærer.

Lovforslaget skal navnlig ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte lovforslag til ændring af ferieloven, om fritagelse for at udbetale feriegodtgørelse af kontante overskudsandele. Det er hensigtsmæssigt, at arbejdsgiveren kan behandle overskudsandele på samme måde i de forskellige sammenhænge, hvori spørgsmålet dukker op.

I øvrigt henviser jeg til mine bemærkninger ved fremsættelsen af forslag til lov om fremme af overskudsdeling. Jeg skal anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

**Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):**

Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om musik.*  
(Lovforslag nr. L 176).

**[Ministeren for kulturelle anliggender]**

Det foreliggende lovforslag indebærer visse ændringer af den nugældende lovtekst, der skal muliggøre en ønskelig udvikling med hensyn til de formål, der kan tilgodeses ved fordelingen af musiklovens midler.

Efter vedtagelsen af den seneste ændring af musikloven (L 333 1986) er kompetencen til anvendelsen af de midler, der står til Musikrådets disposition, henlagt endeligt til Musikrådet.

I forslaget genfremsættes det i folketings-samlingen 1983-84 fremsatte, men ikke vedtagne forslag om, at Kulturministeriet på linje med de kommunale/amtskommunale tilskudsydere skal godkende landsdelsorkestrenes budgetter; en videreførelse af den nuværende ordning, hvorefter ministeriet ikke har indflydelse på udgifternes størrelse, er vanskeligt forenelig med det gældende totalrammeprincip.

Ved lovforslaget søges der tilført musikområdet forøgede midler, der tillader opretholdelse af de kvalificerede igangværende aktiviteter og en videreudvikling af musiklivet, således at Musikrådet har ansvaret for, at disse formål tilgodeses i en balance, der er i samklang med de retningslinjer, der kan udtrages af lovforslagets bemærkninger og Folketingets behandling af lovforslaget.

En tidligere fremsat tanke (L 333 1986) om en ændret byrdefordeling inden for musikområdet mellem staten, amterne og kommunerne er opgivet; efter en nøjere vurdering af den nuværende faktiske byrdefordeling må man anse netop musiklovsområdet for mindre egnet som udgangspunkt for sådanne overvejelser. Skønt loven ikke pålægger amts- eller primærkommuner at yde støtte til musikformål, ydes der rent faktisk af disse i vidt omfang støtte ud over, hvad musikloven forudsætter.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige og hurtige behandling.

**Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):**

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

*Forslag til lov om anlæg af fast forbindelse over Storebælt.*

(Lovforslag nr. L 177).

Siden 1978, da det af finanspolitiske grunde blev besluttet at udsætte bygningen af en fast forbindelse over Storebælt, har der været foretaget yderligere undersøgelser og vurderinger af projektet. For hovedparten af disse og regeringens overvejelser på dette grundlag er der givet Folketinget en redegørelse den 17. april 1985.

Det videre arbejde førte frem til en politisk aftale af 12. juni 1986 mellem regeringen og Socialdemokratiet, hvori såvel udformningen som den organisatoriske ramme om en fast Storebæltforbindelse blev fastlagt. Aftalen er kendt og medfølger i øvrigt lovforslaget som bilag.

Det anlæg, som nu foreslås gennemført, omfatter - ligesom det i anlægsloven fra 1973 omhandlede anlæg - såvel en jernbaneforbindelse som en motorvejsforbindelse.

Det bestemmes imidlertid til forskel fra 1973-loven, at anlægget skal udføres i 2 etaper, således at jernbaneforbindelsen påregnes at være driftsklar med udgangen af 1992, medens motorvejsforbindelsen forventes at være færdig med udgangen af 1995.

Medens anlægget over Vesterrenden som tidligere udføres som en fælles lavbro, der dog bygges i 2 etaper, giver etapeopdelingen sig for Østerrendens vedkommende udslag i, at der nu udføres separate anlæg for jernbane og vej. Jernbanen udføres i tunnel, medens lovforslaget åbner mulighed for at udføre motorvejsforbindelsen over Østerrenden enten som en højbro eller som en tunnel. Det vil afhænge af de videre undersøgelser, om projekt for begge alternativer skal føres frem til at kunne udbydes i licitation. Navnlig vil arbejdet med projektet til jernbanetunnelen give et godt erfaringsgrundlag til vurdering af dette spørgsmål.

Allerede under arbejdet i midten af 1970'erne med projektet til dette anlæg blev der rejst spørgsmål om, hvorvidt det ville være nødvendigt at udføre motorvejsforbindelsen med seks spor som bestemt i 1973-loven. Udviklingen i trafikens omfang vurderes nu således, at det vil være tilstrækkeligt at udføre forbindelsen med fire spor. På dette punkt er der således tale om en kapacitetsmæssig ændring i forhold til 1973-loven.

Beslutningsgrundlaget er i forhold til 1973-loven suppleret på et afgørende punkt, nemlig med hensyn til sikring af vandmiljøet i Østersøen. Det bestemmes nu i lovforslaget,